

«Από Θεού άρχεσθε»: Πλήθος πιστών για την αλλαγή του χρόνου στον πολιούχο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Όπως κάθε χρόνο την παραμονή της πρωτοχρονιάς στις 23.30 το βράδυ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην ακολουθία του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον κατάμεστο Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας.

Στο τέλος της ιερής ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος διάβασε σχετική ευχή, ευλόγησε την βασιλόπιτα, την οποία και διένειμε στους ιερείς και τον πιστό λαό και ευχήθηκε σε όλους καλή και ευλογημένη χρονιά.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Από Θεοῦ ἄρχεσθε καί εἰς Θεόν ἀναπαύεσθε».

Ἀκολουθώντας τήν προτροπή τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ ἐορταζομένου κατὰ τήν πρώτη τοῦ Ἰανουαρίου οὐρανοφάντορος ἁγίου Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, συγκεντρωθήκαμε καί ἀπόψε στόν ναό τοῦ πολιούχου μας ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, γιά νά ἀποθέσουμε ἐνώπιον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκουσίως περιτμηθέντος Θεανθρώπου Κυρίου μας ὅ,τι βαρύνει τήν ψυχή μας, ἀλλά καί ὅ,τι τήν χαροποιεῖ ἀπό τόν χρόνο πού κλείνει. Καί ἀκόμη νά τοῦ ἐκφράσουμε τήν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μας γιά τίς πλούσιες δωρεές του, νά τοῦ ζητήσουμε συγχώρηση γιά τά πταίσματα καί γιά τά ἀτοπήματά μας, γιά τίς παραλείψεις καί τίς ἀστοχίες μας, καί νά ἀναπαυθοῦμε στήν ἀγάπη του, κατὰ τήν ὑπόσχεσή του «δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς», ἀλλά καί νά ἀρχίσουμε τόν νέο χρόνο «ἀπό Θεοῦ».

Εἶναι ὅντως μία καλή ἀρχή, μία εὐλογημένη συνήθεια αὕτη πού καθιερώσαμε ἀπό πολλῶν ἐτῶν στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, καί ἡ ὁποία μέ πολλή χαρά διαπιστώνουμε ὅτι γίνεται κάθε χρόνο συνήθεια ὅλο καί περισσοτέρων ἀδελφῶν μας, ὥστε νά εἶναι ὑπερπλήρης ὁ ναός τοῦ πολιούχου μας, ἀπό ὅλους ἐμᾶς πού δείχνουμε μέ αὕτη μας τήν ἐπιλογή ὅτι αἰσθανόμεθα τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσουμε αὕτη τήν ὥρα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ χρόνου τόν Θεό γιά τόν χρόνο πού κλείνει καί γιά ὅσα μᾶς χάρισε κατὰ τή διάρκεια τοῦ ἔτους, ἀλλά καί νά ζητήσουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία του γιά τόν χρόνο τόν ὁποῖο καί πάλι μᾶς χαρίζει ἡ ἀπέραντη ἀγάπη του.

Ὁ χρόνος δέν εἶναι δικός μας. Εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς δέν μπορούμε νά προσθέσουμε οὔτε μία ἡμέρα στή ζωή μας. Καί αὐτό σημαίνει ὅτι ἔχουμε χρέος ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης νά τόν εὐχαριστοῦμε γιά τή μεγάλη δωρεά.

Διαφορετικά, ἐάν λάβουμε τό δῶρο καί δέν τόν εὐχαριστήσουμε, ἀλλά στραφοῦμε στούς φίλους, στίς διασκεδάσεις, στίς ἐκδηλώσεις πού ὁργανώνονται αὐτό τό βράδυ, εἶναι σάν νά μήν συνειδητοποιοῦμε ποιός μᾶς χαρίζει τόν χρόνο αὐτό τῆς ζωῆς μας, ποιός μᾶς δίδει ὑγεία, γιά νά μπορούμε νά κινούμεθα, νά ὁμιλοῦμε, νά ταξιδεύουμε καί νά διασκεδάζουμε ἀκόμη. Εἶναι σάν νά μήν συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὅλα ὅσα ἔχουμε δέν εἶναι δικά μας, ἀλλά ἀνήκουν στόν Θεό πού μᾶς τά προσφέρει, καί νά ἀδιαφοροῦμε γι' Αὐτόν.

Θά συνειδητοποιήσουμε όμως εύκολα ότι όλα όσα έχουμε είναι δωρεές του Θεού, εάν στρέψουμε τό βλέμμα μας γύρω μας, στον κόσμο, εκεί όπου δεν υπάρχει ειρήνη αλλά πόλεμος, εκεί όπου δεν είναι διαθέσιμα φάρμακα και έμβόλια ακόμη και καθαρό νερό, όπως στην πατρίδα μας, εκεί όπου οι ανάγκες των ανθρώπων δεν είναι ανάγκες πολυτελείας αλλά επιβιώσεως.

Μας τά θυμίζουν όλα αυτά οι είδήσεις πού παρακολουθούμε στην τηλεόραση και τό διαδίκτυο, μεγάλοι παγκόσμιοι οργανισμοί, αλλά και ο νέος άγιος της Έκκλησίας μας πού άγιοκατατάχθηκε πρίν από λίγους μήνες και έορτάσθηκε για πρώτη φορά προχθές, στις 29 Δεκεμβρίου. Μας τά θυμίζει όλα αυτά ο άγιος Χρυσόστομος, ο Παπασαραντόπουλος, ο μεγάλος Έλληνας ιεραπόστολος πού πήγε στο τέλος της δεκαετίας του 1950 στην Ουγκάντα, και μέχρι την κοίμησή του, τό 1972, επέτυχε χωρίς μέσα, χωρίς δυνατότητες, χωρίς επίσημη βοήθεια, νά κηρύξει τό ευαγγέλιο του Χριστού όχι μόνο στην Ουγκάντα, αλλά και στην Κένυα, την Τανζανία και τό Κογκό, και νά προσπαθήσει νά βελτιώσει έστω και λίγο, μέ τή βοήθεια πολλών πνευματικών του τέκνων αλλά και φίλων της ιεραποστολής, τις δραματικές συνθήκες διαβιώσεως των άδελφών μας.

Παρόμοιες καταστάσεις όμως επικρατούν και στην Παλαιστίνη, την Ουκρανία και σέ όλες τις άλλες περιοχές όπου μαίνονται πόλεμοι, αλλά δεν απουσιάζουν ακόμη και από τις λεγόμενες αναπτυγμένες χώρες, όταν οι κλιματολογικές συνθήκες, στή μεταβολή των οποίων συμβάλαμε δυστυχώς και έμεϊς οι άνθρωποι, προκαλούν

πλημμύρες, πυρκαγιές, ξηρασίες και κάθε είδους φυσικές καταστροφές.

Εκεί όπου κάποτε ο έγωισμός και η αδιαφορία του ανθρώπου για τον συνάνθρωπο αφήνει κάποιους στον δρόμο, χωρίς στέγη και χωρίς φαγητό, ή κάποιους άλλους μόνους τους στο κρεβάτι του πόνου.

Άς ευχαριστήσουμε τον Θεό για τις δωρεές του σέ εμάς, για τη δυνατότητα να ζούμε υγιείς, ασφαλείς και χωρίς να μας λείπει κάτι αναγκαίο, και άς τον παρακαλέουμε να επισκεφθεί μέ τη χάρη του όλους εκείνους που έχουν ανάγκη, που αισθάνονται μόνοι, που είναι άρρωστοι ή κινδυνεύουν, και άς τούς χαρίσει ό,τι θά θεραπεύσει τις ανάγκες τους.

Άς τον παρακαλέσουμε όχι μόνο για τούς οικείους και τούς φίλους μας αλλά και για όσους εργάζονται και αυτή ακόμη την ώρα για την υγεία και την ασφάλειά μας.

Άς τον παρακαλέσουμε και για τούς αδελφούς μας, οι όποιοι για διάφορους λόγους δέν βρίσκονται απόψε κοντά μας, αλλά παρακολουθούν την Ακολουθία από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Ίερᾶς μας Μητροπόλεως «Παύλειος Λόγος» και τά κοινωνικά δίκτυα.

Και εύχομαι ταπεινά και από καρδίας ή αγάπη του Θεού, «ή πάντα νοῦν υπρέχουσα», να μᾶς χαρίσει πλούσια τήν εὐλογία και τή χάρη του στή ζωή μας και να αναπληρώσει τά ἐλλείποντα, για να τον τιμοῦμε και να τον δοξάζουμε και κατά τον νέο χρόνο.

